

Sygn. akt III AUa 1379/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Maria Pierzycka - Pająk (spr.)
Sędziowie	SSA Ewelina Kocurek - Grabowska SSO del. Beata Torbus
Protokolant	Beata Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017r. w Katowicach

sprawy z odwołania R. B. (R. B.), P. B. (P. B.)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek apelacji ubezpieczonego P. B.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach z dnia 25 kwietnia 2016r. sygn. akt X U 1232/15

oddala apelację.

/-/ SSO del. B.Torbus /-/ SSA M.Pierzycka-Pająk /-/ SSA E.Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1379/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 czerwca 2015r. o numerze PU-402 -268/215 Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w K., stwierdził na podstawie

art. 3a ust. 1 i art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników ustanie ubezpieczenia społecznego rolników dla ubezpieczonego P. B. w okresie

od 4 marca 2003r. do 31 maja 2015r. w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego.

Kolejną decyzją z dnia 16 czerwca 2015r. o numerze (...) na koncie ubezpieczonego stwierdzono nadpłatę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników opłaconych w okresie objętym wyłączeniem w łącznej kwocie 12.368,40 zł.

Od obydwu w/w decyzji odwołali się P. B. i R. B., domagając się zmiany zaskarżonych decyzji i ustalenia, że P. B. był objęty ubezpieczeniem społecznym rolników w okresie od 4 marca 2003r. do 31 maja 2015r., a tym samym brak jest podstaw do uznania, że na jego koncie powstała nadpłata z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne.

W uzasadnieniu odwołania skarżący wywodzili, iż w ich ocenie spełniają wszystkie przesłanki do podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, w całym okresie objętym zaskarżonymi decyzjami, a organ rentowy nigdy nie kwestionował faktu podlegania przez nich temu ubezpieczeniu, zatem ich zdaniem decyzja o wyłączeniu ubezpieczonego z ubezpieczenia społecznego rolników jest bardzo krzywdząca i narusza konstytucyjnie chronione prawa nabyte.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołań i wywodził, że ubezpieczony P. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w chwili złożenia wniosku o objęcie go ubezpieczeniem społecznym rolników w marcu 2003r., zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie mógł zostać objęty takim ubezpieczeniem, a objęcie ubezpieczeniem nastąpiło wyłącznie wskutek nieujawnienia przez ubezpieczonego P. B. faktu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2016r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił odwołania ubezpieczonego P. B. od obu decyzji, nadto oddalił odwołanie R. B. od decyzji nr (...) i odrzucił odwołanie wyżej wymienionej od decyzji nr (...).

Sąd Okręgowy ustalił, iż bezspornym jest, że w dniu 4 marca 2003r. ubezpieczony P. B. złożył w Placówce Terenowej KRUS w P. wniosek o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników, oświadczając w nim, że nie podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu, a praca w gospodarstwie rolnym stanowi dla niego stałe źródło utrzymania.

W oparciu o ten wniosek, decyzją z dnia 27 marca 2003r. objęto ubezpieczeniem społecznym rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego P. B. i R. B.. Decyzja zawierała pouczenia dotyczące obowiązków w zakresie opłacania składek.

Z ustaleń Sądu wynika także, iż również poza sporem pozostaje, iż małżonkowie P. i R. B. wnosząc o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników prowadzili gospodarstwo rolne obejmujące obszar użytków rolnych poniżej 1 ha przeliczeniowego.

Ustalono również, że w dniu 27 marca 2003r. rolniczy organ rentowy zwrócił się do P. B. o udzielanie informacji i dostarczanie dokumentów, w celu wyjaśnienia obowiązku ubezpieczenia w okresie prowadzenia działań specjalnych, a mianowicie o dostarczenie w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej zaświadczenia o okresie opłacania składek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych z tego tytułu, zaś w przypadku zatrudnienia świadectwa pracy, a w przypadku pobierania świadczenia rentowego decyzji ZUS przyznającej to prawo do tego świadczenia.

W odpowiedzi na to wezwanie ubezpieczony złożył świadectwo pracy za okres jego zatrudnienia od 4 kwietnia 1988r. do 31 grudnia 2000r., nie złożył natomiast zaświadczenia o okresie opłacania składek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Sąd nadto stwierdził, że ubezpieczeni opłacali składki na ubezpieczenie społeczne rolników od daty zgłoszenia wniosku o objęcie ubezpieczeniem do maja 2015r.

W dniu 6 maja 2015r. organ rentowy uzyskał z centralnej ewidencji

i informacji o działalności gospodarczej wiadomość w zakresie dokonanej przez P. B. zawieszenia działalności gospodarczej z dniem 1 maja 2015r.

Dalej ustalono, że celem wyjaśnienia wszystkich okoliczności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą przez ubezpieczonego organ rentowy podjął postępowanie wyjaśniające z Naczelnikiem Urzędu Skarbowego w P. i w dniu 22 maja 2015r. pozyskał pismo Urzędu Miejskiego w P. informujące, iż P. B. figurował w rejestrze ewidencji działalności gospodarczej od dnia 26 maja 1997r., a w dniu 30 listopada 2011r. wpis został przeniesiony do centralnej ewidencji informacji o działalności gospodarczej oraz, że w dniu 28 kwietnia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o zawieszenie działalności z dniem 1 maja 2015r., natomiast w dniu 29 kwietnia 2015r. złożony został kolejny wniosek dotyczący wznowienia działalności gospodarczej z dniem 1 maja 2015r.

W dalszej kolejności Sąd ustalił, że pismem z dnia 22 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował rolniczy organ rentowy, iż P. B. nie figuruje jako osoba zgłoszona do ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Ustalono także, iż w dniu 15 czerwca 2015r. rolniczy organ rentowy otrzymał pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. informujące, że P. B. zgłosił zawieszenie prowadzonej działalności w okresie od 1 maja 2015r. i wznowił ją z dniem 1 maja 2015r. począwszy od 1 czerwca 2015r.

W związku z uzyskaniem informacji o prowadzonej przez ubezpieczonego pozarolniczej działalności gospodarczej rolniczy organ rentowy wydał zaskarżone decyzje.

W takim bezspornym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że odwołania P. i R. B. nie zasługują na uwzględnienie.

Przechodząc do rozważań prawnych Sąd I instancji zauważył, że ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20 grudnia 1990r. przewiduje dwie formy objęcia ubezpieczeniem społecznym, a mianowicie z mocy ustawy, któremu podlega rolnik prowadzący gospodarstwo obejmujące obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego, oraz na wniosek, którym objęty może zostać inny rolnik.

Sąd przypomniał też, że zmiana ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, która weszła w życie od 1 stycznia 1997r. przewidywała, iż rolnicy prowadzący jednocześnie działalność gospodarczą, mogli dokonać wyboru ubezpieczenia. Mianowicie jak wskazał Sąd Okręgowy zgodnie z tymi przepisami rolnik, który prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą i podlegał z tego tytułu ubezpieczeniu społecznemu, a spełniał warunki do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników z mocy ustawy, mógł dokonać w drodze oświadczenia wyboru, któremu ubezpieczeniu chce podlegać.

Dalej Sąd I instancji wskazał, że ustawodawca przewidział również, że rolnik prowadzący działalność rolniczą i podlegający z tego tytułu nieprzerwanie co najmniej 1 rok ubezpieczeniu społecznemu rolników, który po dniu 1 stycznia 1997r. podjął pozarolniczą działalność gospodarczą mógł pozostać w tym ubezpieczeniu społecznym rolników.

Analiza stanu faktycznego z uwzględnieniem przepisów regulujących powyższe kwestie doprowadziła Sąd do wniosku, że ubezpieczony P. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą i niepodlegająca z mocy ustawy ubezpieczeniu społecznemu rolników nie spełniał warunków do podlegania temu ubezpieczeniu na wniosek.

W konsekwencji Sąd uznał, że do objęcia skarżącego ubezpieczeniem doszło wskutek błędu organu wywołanego przez skarżącego, który nie poinformował rolniczego organu rentowego w dacie wnioskowania o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników o fakcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Jednocześnie Sąd ten nie dał wiary twierdzeniom przeciwnym ubezpieczonego w tym zakresie, tj. twierdzeniom, że poinformował on pracownika organu rentowego o fakcie prowadzenia działalności gospodarczej, podnosząc, że temu przeczy treść wniosku ubezpieczonego o objęcie ubezpieczeniem rolników a także fakt,

że odwołujący wezwany do złożenia dokumentów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej, dokumentów tych nie złożył, co niewątpliwie stanowiło dla organu rentowego potwierdzenie informacji, że skarżący pozarolniczej działalności gospodarczej nie prowadzi.

Mając na względzie powyższe Sąd I instancji stanął na stanowisku, że organ rentowy prawidłowo stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników P. B. od daty objęcia go tym ubezpieczeniem i prawidłowo również stwierdził występowanie na jego koncie nadpłaty w związku z zapłatą składek.

W tym stanie rzeczy Sąd ten oddalił na mocy art 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie P. B. od decyzji stwierdzającej ustanie ubezpieczenia oraz odwołania P. i R. B. od decyzji ustalającej nadpłatę na ich koncie składkowym.

Natomiast wobec faktu, iż decyzja o ustaniu ubezpieczenia nie dotyczyła odwołującej R. B., ale wyłącznie P. B., Sąd odrzucił odwołanie R. B. od tej decyzji.

Apelację od tego wyroku złożył ubezpieczony P. B. zarzucając:

naruszenie przez Sąd I instancji przepisów prawa materialnego, a to:

- art. 8 k.p.a. w zw. z art. 52 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez naruszenie zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa;
- art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez uznanie, że organ rentowy może w każdym czasie dowolnie zmienić wstecz własną decyzję.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 kwietnia 2016r. i uchylenie decyzji z dnia 16 czerwca 2015r. oraz umorzenie postępowania.

W uzasadnieniu apelacji ubezpieczony zaznaczał, że nie zgadza się z wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 25 kwietnia 2016r. w zakresie w jakim Sąd ten oddalił jego odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 16 czerwca 2015 r. Nr: PU - 402-268/215 – tj. od decyzji stwierdzającej wyłączenie go z ubezpieczenia społecznego rolników, gdyż wyrok ten narusza przepisy prawa materialnego.

W szczególności apelujący argumentował, że Sąd I instancji stracił z pola widzenia okoliczność, iż skarżona decyzja stwierdza „ustanie ubezpieczenia społecznego rolników dla ubezpieczonego P. B. w okresie od 4 marca 2003r. do 31 maja 2015r.” ze względu na brak możliwości w tym okresie objęcia go takim ubezpieczeniem, przy czym co istotne zdaniem skarżącego, wydanie tej decyzji nastąpiło wskutek dostrzeżenia przez organ rentowy wadliwości własnej wcześniejszej decyzji z dnia 27 marca 2003r. o objęciu ubezpieczeniem wypadkowym, chorobowym i macierzyńskim oraz emerytalno-rentowym P. B. i R. B..

W ocenie apelującego skutki wadliwości tej ostatniej decyzji nie mogą go obciążać. Mianowicie jak zauważał apelujący decyzja o objęciu ubezpieczeniem społecznym rolników wywołała skutki w sferze ubezpieczenia społecznego, w tym przede wszystkim ten, że wywołała stan w jakim on pozostaje w ubezpieczeniu, opłaca składki, nabywa emerytalną ekspektatywę i korzysta ze świadczeń określonych w ustawie. Zdaniem apelującego w odróżnieniu od decyzji ustalających prawo do świadczeń - kiedy to rola organu rentowego sprowadza się de facto do deklaratoryjnego ustalenia dotyczącego spełnienia określonych przesłanek, decyzje dotyczące objęcia określonym tytułem ubezpieczenia prowadzą do powstania gwarancyjnego stosunku prawnego, w trakcie trwania którego ubezpieczony staje się podmiotem określonych praw i obowiązków. Opłacanie składki jest przy tym swoistą ceną ubezpieczeniowej gwarancji korzystania z prawnej ochrony w razie nastąpienia określonego zdarzenia losowego. Ze względu na konieczność ochrony trwałości tego stosunku, decyzje te posiadają w omawianym zakresie prawokształtujący charakter, co znalazło potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2005r.

III UK 28/05.

W świetle powyższego w ocenie skarżącego zasadnym jest przyjęcie, że wydanie decyzji o takim charakterze jak zaskarżona, mogło nastąpić najwcześniej w dacie jej wydania, ze skutkiem ex nunc (na przyszłość) a nie ze wstecznym działaniem.

Znajduje to również, jak zaznaczał apelujący, swoje uzasadnienie w konieczności poszanowania ogólnej zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, wyrażonej w art. 8 k.p.a., która miałyby w tym przypadku odpowiednie zastosowanie na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w związku z art. 123 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona, albowiem wbrew zarzutom w niej zawartym zaskarżony wyrok zapadł w prawidłowo ustalonym stanie sprawy, przy zastosowaniu właściwych przepisów prawa materialnego i przy dokonaniu prawidłowej subsumpcji.

Na wstępie warto zauważyć, że przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników regulujące postępowanie w indywidualnych sprawach z zakresu ubezpieczenia nie zawierają regulacji odnoszącej się do tzw. wznowienia postępowania czy też ponownego postępowania w przypadku stwierdzenia, że prawomocna decyzja w przedmiocie podlegania ubezpieczeniu była błędna. Zgodnie jednak z art. 52 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników,

w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Obowiązujący od 1 stycznia 2003r. przepis art. 83a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wprowadzony ustawą z dnia 18 grudnia 2002r.

o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 241, poz. 2074), zawiera regulację dotyczącą ponownego ustalenia prawa lub zobowiązania, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostały przedłożone nowe dowody lub ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które miały wpływ na prawo lub zobowiązanie (ust. 1), a także regulację dotyczącą uchylania zmiany lub unieważniania ostatecznych decyzji w drodze wznowienia postępowania na zasadach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego (ust. 2). Za wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005r.,

II UK 295/04 (OSNP 2006 nr 7-8, poz. 118) oraz z dnia 9 czerwca 2008r.,

III UK 312/07, Lex 528611, należy przypomnieć, że zasady podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników określają przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników (art. 1), natomiast decyzje w sprawach "podlegania ubezpieczeniu oraz ustania ubezpieczenia" wydaje z urzędu lub na wniosek Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (art. 36 ust. 1 pkt 1 i art. 36 ust. 2 w związku z art. 2 ust. 2 oraz art. 3 tej ustawy). Decyzje takie (jak wszystkie wydawane przez organy rentowe) mają przy tym charakter rozstrzygnięć deklaratoryjnych i są wydawane dla stwierdzenia w konkretnej sytuacji faktycznej,

że albo osoba, która dotychczas nie była objęta tym ubezpieczeniem, spełniła określone ustawą wymagania prawne, które uzasadniają "objęcie" jej tym ubezpieczeniem (decyzja o podleganiu temu ubezpieczeniu), albo osoba dotychczas objęta tym ubezpieczeniem, przestała spełniać określone ustawą wymagania prawne, uzasadniające "objęcie" jej tym ubezpieczeniem, co prowadzi do ustania podlegania temu ubezpieczeniu. Oznacza to, że decyzja w sprawie stwierdzenia "ustania ubezpieczenia" nie musi być wydawana w wyniku wznowienia postępowania

w sprawie zakończonej uprzednio wydaniem ostatecznej decyzji o "podleganiu ubezpieczeniu", jeżeli nie ma ona na celu ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia tej samej sprawy, a jest wydawana w wyniku wszczęcia nowego postępowania,

w którym organ rentowy stwierdza, że osoba podlegająca dotychczas ubezpieczeniu następnie przestała spełniać wymagania ustawowe konieczne dla dalszego objęcia jej tym ubezpieczeniem, to zaś następuje, wobec treści art. 3a ust. 1 ustawy, z końcem kwartału, w którym ustały okoliczności uzasadniające podleganie temu ubezpieczeniu. Zasady

te jednak dotyczą sytuacji, gdy po prawidłowym objęciu ubezpieczeniem rolniczym zaszły okoliczności wyłączające z tego ubezpieczenia.

W rozpatrywanej sprawie, jak wynika z dokumentacji akt rolniczego organu rentowego, wnioskodawca P. B. wypełniając w dniu 4 marca 2003r. druk zgłoszenia do ubezpieczenia rolniczego, wykreślił rubryki dotyczące informacji

o podleganiu innemu ubezpieczeniu społecznemu. Wniosek o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników P. B. złożył w KRUS Oddział Regionalny w P. w dniu 4 marca 2003r. nie ujawniając faktu prowadzenia od 26 maja 1997r. pozarolniczej działalności gospodarczej (por. w/w wniosek na k. 31 akt rolniczego organu rentowego).

Przy czym poza sporem pozostawało, że ubezpieczony w dacie zgłoszenia wniosku o objęcie ubezpieczeniem społecznym rolników faktycznie prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) w P. przy ul. (...) w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów samochodowych. Niespornym pozostawał również fakt prowadzenia przez odwołującego się teźże pozarolniczej działalności gospodarczej przez okres do 31 maja 2015r.

Dopiero w dniu 6 maja 2015r. wpłynął do Placówki Terenowej KRUS

w P. wniosek ubezpieczonego o zmianę wpisu w CEIDG oraz o wpis informacji o zawieszeniu działalności gospodarczej. W tym samym dniu wpłynął teź wniosek o wpis do CEIDG informacji o wznowieniu działalności gospodarczej.

W tak ustalonym bezspornym stanie faktycznym stanowisko Prezesa KRUS

o wyłączeniu wnioskodawcy z ubezpieczenia społecznego rolników od dnia 4.03.2003r. do 31.05.2015r. jest prawidłowe. Wnioskodawca, podlegając obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych) nie spełniał przesłanek do objęcia na wniosek ubezpieczeniem społecznym rolników (art. 16 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników), a wydanie decyzji o objęciu go tym ubezpieczeniem było dotknięte od początku wadą prawną wywołaną faktem zatajenia podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu.

Oznaczało to, że rolniczy organ rentowy, który ujawnił fakt podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, był władny wydać decyzję korygującą z mocą wsteczną wcześniej ustalony bezpodstawnie tytuł rolniczego ubezpieczenia społecznego, chociaż nie powołał prawidłowo wszystkich podstaw prawnych wydanej decyzji

o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników. Była to w istocie rzeczy deklaratoryjna decyzja stwierdzająca nie tyle ustanie, co niepodleganie z mocą wsteczną rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu, bo została oparta na ustaleniu, że wnioskodawca zataił fakt podlegania innemu tytułowi ubezpieczenia społecznego i z tego względu nie spełniał ustawowych warunków podlegania rolniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego (art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, a także

art. 83a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 52 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników).

Ta nowa decyzja wydana została nie dlatego, że nastąpiła zmiana w stanie faktycznym lub prawnym, ale dlatego, że ujawnione zostały istotne okoliczności istniejące przed wydaniem wcześniejszej decyzji, które od początku stanowiły przeszkodę do objęcia wnioskodawcy rolniczym tytułem ubezpieczenia społecznego (tak teź w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008r., I UK 256/07, publ. OSNP 2009/ 11-12 /159).

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, wbrew stanowisku skarżącego

nie sposób było przyjąć takiego rozwiązania jakie przedstawił Sąd Najwyższy

w przywołanym w apelacji wyroku z dnia 11 maja 2005r., III UK 28/05, albowiem wadliwość decyzji z dnia 27 marca 2003r. o objęciu ubezpieczeniem społecznym rolników wynikała nie z błędnej oceny stanu faktycznego przez organ rentowy, ale

z zatajenia przez P. B. przy składaniu 4 marca 2003r. wniosku o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem społecznym rolników faktu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i w konsekwencji podlegania z mocy prawa obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym właśnie z tego tytułu.

Konkludując, Sąd Apelacyjny kierując się powyższymi okolicznościami uznał apelację za bezzasadną i na mocy art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

/-/ SSO del. B.Torbus /-/ SSA M.Pierzycka-Pająk /-/ SSA E.Kocurek-Grabowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek